

**FLESH
TINT
PROJECT**

HESSELHOLDT
& MEJLVANG

HUDFARVET KULTURKRITIK

Hesselholdt & Mejlvangs værker er en engageret og subtil kritik af den sociokulturelle, politiske og psykologiske virkelighed, der omgiver os.

Af Henrik Broch-Lips

Sofie Hesselholdt og Vibeke Mejlvang tog afgang fra Det Kongelige Danske Kunstakademi i 2006, men har arbejdet tæt sammen siden 1999. De arbejder konsekvent som et firma-brand, og har med stor konsekvens udviklet et samarbejde, hvor det ikke er muligt at spore et bestemt indhold eller udtryk tilbage til den enkelte kunstner.

Flesh Tint Project er Hesselholdt & Mejlvang's hidtil største samlede præsentation herhjemme. Projektet består af udstillinger i Kunsthal NORD og i KUNSTEN's udstillingsrum på banegården, flaginstallationer i de gamle kedel- og turbinehaller i Nordkraft, samt et langt gadeforløb af flag og vimpler, der visuelt binder de to kunstinstitutioner sammen.

Hudfarvede flag over Aalborg

Den danske kunstnerduo har tidligere udfordret nationalistiske følelser ved blandt andet at bruge sorte flag og ideologiske ikoner. Det kunne man for eksempel opleve

på Union Gallery i London i 2008 og i et villakvarter i Aarhus efteråret 2013 i forbindelse med udstillingen *New Waves in the Hood* i Das Kunstbüro.

I Aalborg flager Hesselholdt & Mejlvang så igen. Men her er anslaget ikke sort, men derimod den officielt vedtagne hudfarve, der primært associerer til nordeuropæere og den ariske race. Googler man ordet people, dukker der mennesker op i mange forskellige farver, men søger man 'flesh tint' eller 'hudfarve', så bliver skærmen fyldt med billeder af beigetonede og til tider lyserøde grise farver.

Op går man ind hos farvehandleren eller beder sit barn om at række den hudfarvede tush over bordet, så får man også den lyse beige, som vi kaukasere er født med. Man får sjældent en sort, brun eller gul.

Et forestillet fællesskab

Når Hesselholdt & Mejlvang benytter 'den hvide mands' hudfarve og hudfarvede flag tematiserer deres projekt forestillinger om særlige nationale tilhørsforhold, særlige nationale symboler og udfordrer hermed kulturelt bestemte normer om 'os' og 'dem'.

En nation bliver leksikalsk betegnet som en gruppe mennesker med en følelse af fælles identitet på grundlag af f.eks. etnisk, historisk, kulturel eller sproglig samhörighed.

Den britiske nationalismeforsker, Benedict Andersson, mener, at nationalitet, nationshed og nationalisme er kulturelle produkter af en særlig beskaftenhed, og han definerer nationen som "...et forestillet politisk fællesskab – og forestillet som både uafvægerligt afgrænset og suveræn".¹

Benedict Andersson betegner nationen som forestillet, fordi medlemmerne af selv den mindste nation aldrig vil kende de fleste af deres fæller, møde dem eller endsige høre om dem. Alligevel finder man i tankerne hos hver enkelt billedet af deres fællesskab.

Nationen er forestillet som et fællesskab fordi, uanset den faktiske ulighed og udbytning, der måtte være fremherskende i den enkelte nation, opfattes nationen altid som et dybt horisontalt, afgrænset kammeratskab, mange tilmed er villige til at dø for.¹¹

Overidentificering

Det er den konstante konstruktion af nationen som et særligt fællesskab for de indviede, som Hesselholdt & Mejlvang udfordrer med deres flagværker. Ved en overdreven brug af ideologiske symboler, som i Flesh Tint Project, benytter kunstnerduoen sig af den strategi, som den slovenske filosof Slavoj Žižek betegner overidentificering. Det er en kunstnerisk avantgardestrategi, hvor magtsymboler bliver blotlagt gennem overdrivelse

og især politiske systemers brug af ideologiske symboler pludselig bliver lidt for tydelig.

I Aalborg vil den ekstreme markering af flag og 'hudfarve' måske også fremmane tvivl i beskueren, der tvinges til at reflektere og selv tage stilling: "Mener de det virkelig?"

Vi er også med til at skabe os og dem

Det er ikke kun den officielle brug af nationale symboler Hesselholdt & Mejlvang spiller på i Flesh Tint. I Kunsthal NORD skifter scenen fra flagning i det offentlige byrum til symbolanvendelse i den helt hjemlige sfære.

Ved blandt andet at udstille et flagbroderet pudevår og hænge et naivistisk billede op med dansk landsbyidyl og vindmølle stiller de to kunstnere spørgsmål ved, om vi ikke alle, om end ubevidst, er med til at konstruere og fastholde forestillingen om et særligt nationalt tilhørsforhold, når vi flager med dannebrog i haven, dekorerer puder med dannebrog og sætter små flag i fødselsdagsgagen.

Uskyldig accept?

I forlængelse af Hesselholdt & Mejlvangs kulturkritiske Flesh Tint Project kunne man spørge, om vi ikke også er med til at fastholde billedet af fjenden, når vi accepterer, at det er helt i orden at hænge et svensk eller norsk flag op i sin flagstang i haven, men ikke et tysk eller iransk?

Og er vi ikke selv med til at forstærke forestillingen om 'os' og 'dem', når vi stiltiende accepterer barnets forestilling om menneskets hudfarve som grisefarven?

Måske vores daglige brug af ideologiske symboler og farver alligevel ikke blot er en uskyldig flirt.

Noter:

- I) Benedict Andersson, Forestillede fællesskaber, Roskilde Universitetsforlag 2001, Kbh. p. 47+ 48.
- II) Op.cit., p. 50

EN ELEFANT I RUMMET

af Josephine Fity & Laura Iversen

Der er en elefant i rummet. I konkret og overført forstand. En plysset elefantbamse placeret lidt tilfældigt i et hjørne. Og samtidig er det en ubekvem tematik Hesselholdt & Mejlvang til stadighed kredser om i deres kunst. Det er problemerne med os og dem – om inklusion og eksklusion – om nationalisme og gruppeidentitet.

I den stort anlagte dobbeltudstilling *Flesh Tint Project* på KUNSTEN og i Kunsthal NORD viser Hesselholdt & Mejlvang fænomenet nationalisme fysisk iscenesat ved en høj koncentration af flag. Vajende flag på gader og stræder, flagguirlander i hobetal i Nordkrafts enorme kedelhal, en vifte af flag i KUNSTENS midlertidige lokaler på Aalborg Banegård, samt et espalier af faner i Kunsthal NORD.

Her er nationale flag fra hele verden, vimpelflag uden tydelig tilknytning og helt centralt er korsflag. Alle flag er holdt i en lyserød farvetone, der refererer til den kaukasiske races såkaldte ”hvide” hudfarve - heraf titlen på udstillingen. Og farven går igen overalt og gennemsyrrer alle dele af den enorme installation som *Flesh Tint Project* er. Fundne genstande som dyreskind, tøjbamse, landskabsbilleder og keramik er alle kørt igennem den

lyserøde maskine og er herved blevet ensrettet gennem tinturen.

Dyreriget er ligeledes repræsenteret med en elefant, udstoppede fugle sat sammen af lige dele måge, musvåge og ørn, samt en treenighed af alligatorer. Mennesker er ikke umiddelbart at finde, men de er til stede som dig og mig - beskuere, som bliver levende aktører i udstillingen.

Det nationale sat i scene

Flaget er et tilbagevendende symbol i Hesselholdt & Mejlvangs kunstproduktion. Det er et stærkt valg, fordi flaget står som det ultimative emblem for en gruppe, et folk, eller en nation.

*Flesh Tint Project*s massive ophobning af flag virker påtrængende, og tilstedeværelsen af flag i byrummet og de to udstillingssteder trækker synlige grænser mellem områder med flag og områder uden. Hesselholdt & Mejlvang har hermed annekteret et geografisk område fra banegården gennem gågaderne og op til Nordkraft.

Med denne erobring mimer Hesselholdt & Mejlvang nationalstaters grænsedragning og hermed er scenen sat for projektets konceptuelle forståelsesramme med afsæt i nation og nationalisme.

Det nationale er ikke blot tematisk underbygget med flagene, men ligeledes ved billedet *Landscape with Mill*

som forestiller en gammel tårnmølle i let kuperet terræn. Til venstre for møllen står et hus af typisk nordisk tilsnit. Kompositionen er en standardiseret gengivelse af møllen og landskabet som nationale symboler, og møllen med huset knytter sig uafvendeligt til Dybbøl Mølle og tilhørende kornmagasin.

Hvor flagene slår en international og global streng an, peger Dybbøl Mølle direkte på den danske nationalitetsfølelse, der, efter det danske nederlag ved Dybbøl Banker i 1864, måtte revideres. I takt med Danmarks tab af territorier med det historiske lavpunkt i 1864, blev befolkningen mindre og etnisk mere homogen, hvilket formede den danske nationale identitet.¹

I grove træk er en nation typisk et solidarisk interese-fællesskab, understøttet af en følelse af samhørighed. Forestillingen om samhørighed giver national identitet, hvorved individer i gruppen føler at besidde en bestemt nationalitet.

”[nationalitet er ikke] *noget absolut kendetegn, som en given befolkning har eller ikke har. Derimod udgør et folk en «nation» i større eller mindre grad. Her er variationsmulighederne mange. En kulturelt ensartet befolkning kan være splittet pga. geografisk isolation, dårlig kommunikation, mangelfuldt markedsnetværk eller udviklet statsmagt. Eller en nationalstat kan rumme etniske og sociokulturelle minoriteter i større eller mindre*

opposition til dominerende befolkningsgrupper.”¹¹

Professor i statskundskab og internationale konfliktstudier, Øivind Østerud, formulerer således at nationalitet ikke er en iboende essens, men en bestemt type tilhørsforhold. Videre tegner han også et billede af, at nationer i én eller anden udstrækning altid allerede er i konflikt med sig selv.

Det er her Hesselholdt & Mejlvangs kunst kiler sig ind og arbejder i sprækkerne af den nationale selvforståelse vi hver især bærer på og i nogen grad deler. Den indre konflikt de udforsker, manifesterer sig fysisk i deres kunst.

Camouflage, migration og assimilering

Det er 'farligt' at træde ind i Kunsthal NORD, for i denne del af Flesh Tint Project ligger rovdyr på lur.

Tre alligatorer er forsøgt camoufleret i et kunstrum, som ligger langt fra deres sædvanlige levested. Alligatorerne er malet i farver, der imiterer gulvet - og alligevel passer de ikke rigtigt ind.

I denne henseende kobler alligatorerne sig til udstillingens overordnede tema – hudfarven, der er noget vi ikke kan afkaste os - og den afledte problematik omkring nationalitet og tilhørsforhold.

Truslen fra rovdyrene bliver i den nationalitetsproblematiserende optik til en trussel mod en homogen samfundsnorm, men truslen er også neutraliseret idet dyrene

er døde, pacificerede, udstoppede – og harmløse.

Et andet sted i udstillingen finder vi tre fugle, umiddelbart genkendelige som ørne. Det er en antagelse, vi baserer på fuglenes aggressive angrebspostur. Billedet af ørnen med enten halvt eller helt udstrakte vinger er indprentet hos os i kraft af vores kulturelle bagage. Det er et heraldisk symbol, der står stærkt i vores bevidsthed: Positivt som symbol på styrke. Negativt for Nazi-Tysklands misbrug af samme. Her er ørnene blot ikke rigtige ørne. De er i virkeligheden sammensat af en måge og en musvåge med ørnenæb. De udgiver sig så at sige ud for at være noget, de ikke er. Herved opstår en form for camouflering på linje med den camouflering, der også er at finde i alligatorerne.

Disse umiddelbart små forskydninger skaber en kompleksitet, der stimulerer til nysgerrighed. For hvorfor forsøger alligatorerne at gå i et med gulvet? Og hvorfor har måge-musvågerne maskeret sig som ørne?

Dyrene fungerer på samme operationelle niveau som den lyserøde temafarve, der er gennemgående, men alligevel lader andre farver komme til syne. Hesselholdt & Mejlvang adresserer en generel problematik om hudfarve og dermed et påtrængende spørgsmål om integration, inklusion eller eksklusion i Danmark, såvel som i resten af Europa.

På globalt plan ser vi, at international migration ofte

skaber konflikt, fordi immigranter udfordrer den lokale nationale identitet.

Hertil kommer et interessant relationelt fænomen belyst i postkolonial teori. Fra et Vestligt synspunkt, med dets overvægt af "hvide" mennesker, har tabet af kolonierne betydet et skred i selvforståelsen.

Filosoffen Akeel Bilgrami fremfører i artiklen "Identity, Relativism, and the Liberal State" (2002)^{III} en interessant betragtning i relation hertil. Udfordringen i den nye globale virkelighed er kort opridset, at de tidligere kolonimagters befolkning var vant til de "fremmede" som indbyggere i de underlagte koloniområder. Nu, med migrationen fra de tidligere kolonier til Europa og Vesten, er det nødvendigt at forholde sig til de "fremmede" i hjertet af hjemlandet. Sameksistensens grundlag i den nationale identitet må forhandles.

Med de camouflerede dyr midt i udstillingen stiller Hesselholdt & Mejlvang således spørgsmålstejn ved, hvordan nationalforståelsen kan opsuge eller udjævne kulturelle forskelle. Er det nok at integrere? At leve side om side med forskellighederne? Eller kræver man, som i Danmark^{IV}, nærmest total assimilering? Fuld omfavelse af danske vaner og kultur? Og hvordan ser man på de "fremmedes" forsøg på at passe ind? Er de alligatorer eller fugle?

Kunst som kritisk refleksion

Hesselholdt & Mejlvangs indfaldsvinkel er somme tider legende og spørgende, men altid dybt alvorlig, for:

"Kunsten må gerne gøre en forskel. Det SKAL den ellers kunne vi jo lige så godt arbejde med noget helt andet." ^V

Hensigten med projektet er at sætte fokus på vores daglige omgang med symboler, der diskret, men uafvendeligt spiller sammen med magtstrukturer og identitetsopfattelse.

Destabiliseringen af vores forståelse af de nationale symboler udfoldes både formelt og tematisk. Værkerne peger ikke kun på sig selv som konstruktion. De peger i lige så høj grad på nationale symboler som konstruktion. Flesh Tint Project nødvendiggør, at vi stiller spørgsmålstegn ved normative markører som hudfarve.

Elefanten, som tematisk anslag til denne tekst, er et billede på Hesselholdt & Mejlvangs politiske engagement. Deres adressering af national identitet som en konstruktion, der konstant er til forhandling, er ikke blot en elefant i rummet som et ømtåleligt emne. Det bliver ligeledes til elefanten i porcelænsbutikken, der laver ravage - eller vender op og ned på tingene.

Gennem bearbejdningen og constellationerne af genstande opstår nye betydninger. Anvendelsen af fundne genstande og elementer fra vores hverdag udløser en

genkendelseseffekt hos os, samtidig med genstandenes ofte bizarre sammenstilling stimulerer refleksion og provokerer en reaktion - får os til at stille spørgsmål til rygmarvsreaktioner og normsatte værdier.

Hesselholdt & Mejlvangs installation er farligt aktuel og påtrængende. Med Flesh Tint Project opfordrer kunstnerduoen os (igen) til at reflektere over vores ideologiske og politiske ståsted – de vil simpelthen skubbe til os, flytte os og have os til at tage stilling. PUNKTUM.

Noter:

- I) Faber, Jon: "Den særlige danske nationale identitet" - interview med Professor og nationalismeforsker Uffe Østergaard, 22.03.2013 @ information.dk
- II) Østerud, Øivind: "Nation" @ leksikon.org
- III) Bilgrami, Akeel: "Identity, Relativism, and the Liberal State" in Enwezor, Basualdo, et al. (ed): Democracy Unrealized, Dokumenta 11_Platform 1, Documenta und Museum Friedricianum-Veranstaltungs GmbH & Hatje Cantz Publishers, 2002. p. 38
- IV) Faber, op.cit.
- V) Kielgast, Anne: "Når den nationale fest stopper" - Interview med Hesselholdt & Mejlvang i forbindelse med udstillingen HOMELAND SECURITY, Gl. Strand, 2012. @ <http://www.hesselholdt-mejlvang.dk/Text>

P

Informational sign with a 'P' and a 'P' with a blue square below it.

P

P

KUNSTGALLERIET

VN 33768

VE 11111

BILLEDLISTE:

01. Sofie Hesselholdt og Vibeke Mejlvang med hudfarvet flag
02. *Conquering Space* (2015), porcelænsplatte og *Full Moon* (2015), Stentøj
03. *Line of Flesh Tinted Flags* (2015)
04. *White Man's Pavilion* (2015)
05. *Nasty Elephant / The One-eyed Avenger* (2015)
06. *Pillowcase of the Fatherland* (2015)
07. *Camouflaged Alligators* (2015). Udsnit
08. *Flag for the Home Front* (2015)
09. Flesh Tint flag over Turbinetorvet i Nordkraft
10. Flesh Tint flag i gågaderne i Aalborg
11. Flesh Tint flag og vimpler i Kedelhallen
12. Flesh Tint flag i bybilledet
13. *Wood for the Fire* (2015)
14. *Attack of the Warpainted Eagles* (2015) foran *The Star Circle* (2015)
15. *Patriotic Cupboard* (2015)
16. *4-8-16* (2015)
17. *Flag Union / 20 Flags* (2015)
18. *Heraldic Mixing Bowl* (2015)
19. *Landscape with Mill* (2015)
20. *Attack of the Warpainted Eagles* (2015). Udsnit
21. Flesh Tint flagallé på Boulevarden
22. Banner på Nordkrafts facade

Udgivet i forbindelse med udstillingen

FLESH TINT PROJECT

HESSELHOLDT & MEJLVANG

Kunsthall NORD 07/03–26/04 2015

Idé og redigering: Henrik Broch-Lips

Fotos: Niels Fabæk

Grafisk tilrettelæggelse: Jesper Højland

Tryk: Akprint.dk

Forsidefoto: Flesh Tint flaginstallation i Kedelhallen i Nordkraft

ISBN 978-87-995837-2-0

Kunsthall NORD

Kjellerups Torv 5

9000 Aalborg

www.kunsthallnord.dk

STATENS KUNSTFOND

akprint.dk

KUNSTEN

Udstillingen er tilrettelagt i samarbejde
mellem Kunsthal NORD og KUNSTEN

KUNSTHAL NORD

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0